

ΙΟΥΛΙΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ

Με ισχυρή επίδραση από το Σολωμό, είναι συνεχιστής του στην Έπτανησιακή Σχολή. Μεγάλη ή παιδεία του, όσο αφορά στη λογοτεχνία της Έλλαδικής περιοχής αλλά και του Ευρωπαϊκού χώρου. Στο έργο του Τυπαλλόου μπορείς να διακρίνεις επιδράσεις από τη Σολωμική ποίηση σε στοιχεία μορφής και περιεχομένου (τα λυρικά του έχουν υποστεί την επίδραση των πρώτων άπλοελληνικών σχεδιασμάτων του Σολωμού) από την Ιταλική λογοτεχνία και περισσότερο απ' τη δημοτική ποίηση. Κι είναι φυσικό, γιατί έρχεται σε έπαφή με τα δημοτικά κείμενα και μάλιστα μεταφράζει στα Έλληνικά αποσπάσματα από τους «Σπινθήρες» του Tommaseo (έδώ εκθειάζεται η δημοτική γλώσσα και η νέα ποίηση).

Στα δικά του ποιήματα ο έντονος λυρισμός έξοχα συνταιριάζεται με τη δημοτική γλώσσα έτσι που να μην ξεπέφτει το ρομαντικό στοιχείο στη σφαίρα του γελοίου, όπως θα συνέβαινε πιθανότατα με μια καθαρεύουσα γλώσσα. Νομίζω, αυτή η ίδια δημοτική έδω βοηθάει ώστε να μη δημιουργείται η αίσθηση μιας ωραιόλογης ποίησης.

Η ποίησή του είναι ρηχή, στην ουσία της όμως σου αφήνει μια λυρικότητα των εικόνων και της πλούσιας σε ρομαντισμό έκφρασης του έρωτα — θέμα αρκετά συχνό στο έργο του. «Όσο για τα «δημοτικά» του, έχουν άντρευσόνη και ρωμαλεότητα» φαίνονται ξεκάθαρα πολλές χάρες των γνήσιων δημοτικών τραγουδιών.

ΕΡΩΤΙΚΟ

Μαύρη είν' η νύκτα, όλόμαυρη
μακριά από σένα, Έλένη
ή γής έρημωμένη,
τ' αστέρια σκοτεινά.

Μάταια ζητούν τα μάτια μου
παρηγοριά έδω κάτω
λαχτάρα του θανάτου
πλακώνει την καρδιά.

Τ' άχνό φεγγάρι, ή θάλασσα
τά δάση, τα λουλούδια,
τά τρυφερά τραγούδια,
οι δρύσες, τα δουνά,

όλα για μένα είν' έρημα,
βολά, σκοτεινιασμένα,
και μόνο δλέπων έσένα
στού κόσμου την έρμια.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ: ΚΩΣΤΑΣ ΛΟΓΑΡΑΣ

λιόταν περισσότερο με την γλυπτική, αν και ή δουλειά του, όση είδα έγώ τουλάχιστο σε εκθέσεις, είχε ατέλειες. Ακόμη περισσότερο τα ίδια μου επιβάλλει ή αγάπη και το χρέος προς κάθε άξιο μάστορα, να πω για τον ξυλογλύπτη Νικόλαο Κωστόπουλο. Αυτός ήταν άφανής, έπειδή ίσως ή δουλειά του ήταν περισσότερο για τις εκκλησιές. Έγώ πιστεύω όμως ότι ή ταπεινός του τον κρατούσε στην άφάνεια, ή ταπεινός που πρέπει να χαρακτηρίζει κάθε άληθινό καλλιτέχνη. Κι αυτός ήταν καλλιτέχνης. Αυτός οι γραμμές μου άς είναι τιμή στη μνήμη και του Τσάλτα και του Κωστόπουλου.

Έδω τελειώνω ένα μέρος απ' τις πληροφορίες που ήθελες και ανάγκη να τελειώσω κι αυτό το γράμμα, έπειδή θέλω για τα μέχρι τώρα που έμαθες ν' άδελπα τις άντιδράσεις σου. Γράψε μου λοιπόν τι βγάζεις απ'

ΤΕΣΣΕΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΩΝ ΠΥΓΜΑΙΩΝ

1

Ανάτειλε πρωί.
Ασομιπέ, διώξε μακριά μας κάθε πόνο,
κάθε κακό,
κάθε δυστυχία.
Ασομιπέ, κάνε ως το σπίτι μας να φτάσουμε
με τύχη καλή.

2

Δέν είσαι έσύ της νύχτας γιός,
της νύχτας της θαβειάς και της επίδουλής,
μαύρος σαν την καπνιά της καπνισμένης σου καλύδας.
Δέν είσαι έσύ της νύχτας γιός,
της πλούσιας γής, της γενναιόδωρης ο γιός,
της γής, όπου οι γλυκοί καρποί ώριμίζουν,
είσαι της πλούσιας γής, της γενναιόδωρης ο γιός,
χό, χό μ' νγκά γιουρού βελέ,
όχι δέν είσαι έσύ της νύχτας γιός.

3

Αστέρια λαμπερά της άσπρης νύχτας,
φεγγάρι που ψηλά φωτάς
με τις χλωμές άχτίδες σου το δάσος διαπερνώντας,
αστέρια, φίλοι των άσπρων φαντασμάτων,
φεγγάρι, προστάτισά τους!

4

Ω Ήλιε, Ήλιε,
έρχεται ο θάνατος, το τέλος φτάνει,
το δέντρο πέφτει και πεθαίνει.
Ω Ήλιε, Ήλιε,
μες στην κοιλά της μάνας του γεννιέται το παιδί.
Τό είδε ο θάνατος, τό είδε ο άνθρωπος, τό είδε ο Ήλιος.
Ω Ήλιε, Ήλιε, ω Ήλιε!

μετάφρ. ΣΩΚΡ. Α. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

αυτά τα στοιχειώδη που σου άράδιασα. Μετά θά επανέλθω κι έλπίζω ότι στο τέλος της άλληλογραφίας μας θά πιστέψης πως είναι άνάγκη να έρθής κοντά μας.

Με άδελφική αγάπη
Α. ΠΑΣΧΑΛΑΣ

Σημείωση της Ύδριας: Τα γράμματα του Α. Πασχαλά δόθηκαν στην Ύδρια από τον παραλήπτη τους. Το περιοδικό πιστεύει ότι ή δημοσίευσή τους είναι χρήσιμο πράγμα. Φαίνεται αυτό από μια πρώτη άλλη έπιστολή του Λάμπη Λούκου που στάλθηκε σ' αυτό. Πιθανό να σταλούν κι άλλα γράμματα κι από άλλους άναγνώστες και φίλους ή οι έργαζόμενοι στις σελίδες του περιοδικού να προβάλλουν δικά τους έρωτήματα ή θέσεις έξ άφορμής του όλου θέματος. Η Ύδρια στο τέλος των γραμμάτων του Α. Πασχαλά θά δημοσιεύσθ, τιδήποτε που θά συμπληρώνει ή ούσιαστικά θ' άνασκευάζει τις θέσεις που θά βγούν απ' την άλληλογραφία Α. Πασχαλά και του φίλου του.